

[Statsministeren.]

nogle Maaneder i Forvejen, til det radikale Venstres Formand og spurgte, om det radikale Venstre ønskede en Forhandling i den her angivne Retning.

Det er, hvad der foreligger i den Sag. Jeg haaber, det ærede Medlem kan forstaa den, nu han har været nærværende, medens jeg har svaret. Forhaabentlig vil han nu ikke gentage, at der ikke er svaret paa hans Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes ikke rigtig at have opfattet, skønt han ellers har en ganske klar Opfattelsessevne. Han spurgte, om der før Valget var fast Aftale om Samarbejde. Af det, jeg her har sagt, og som jeg har gentaget enslydende med, hvad jeg sagde før, vil ogsaa det ærede Medlem vide, at der ingen fast Aftale var før Valget, men en Henvisning til, at dette Spørgsmaal afgjordes efter Valget.

Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem med Hensyn til Traktatkommissionen, at jeg neppe kan gøre andet, end jeg har gjort i den Sag. Jeg har erkyndiget mig, om dette Arbejde gaar sin Gang, og det er sagt mig, at det gaar sin normale Gang, hvor det Spørgsmaal, som interesserer det ærede Medlem, forhandles. Udover dette har jeg ikke Beføjelse til at blande mig i dette Kommissionsarbejde. Og som jeg sagde før, kommer det ærede Medlem til at være mindst lige saa tilfreds med Henvisningen til Traktatkommissionen nu som i den forrige Regerings Tid.

Hvad angaar Færøerne, forekommer det mig, at jeg havde svaret tilstrækkelig tydeligt. Jeg vedstod, hvad der i den Henseende tidligere var sagt, jeg tror i 1924, af mig som Statsminister. Det ærede Medlem behøver derfor ikke endnu en Gang at fordybe sig i, hvorvidt det ogsaa virkelig var sandt. Selvfølgelig er det sandt, det ærede Medlem behøver i saa Henseende ikke at nære nogen Tvivl.

Baade det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har paa ny beskæftiget sig med Regeringens Stilling til Told. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at fordi man gentager en Urigtighed, bliver den, som bekendt, ikke rigtig. Det ærede Medlem gentog den stadige Urigtighed, at Socialdemokratiet var det værste Toldbeskytterparti, der overhovedet fandtes. En Urigtighed, som ofte er imødegaaet, bliver ikke rigtigere, fordi det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti gentager den. Jeg har paa det Punkt svaret, hvad der er at svare, at vi har i vort Program angivet Linierne

for den Politik, vi ønsker at føre i Erhvervs-spørgsmaalet, og de Enkeltheder, som denne Lovgivning vil nødvendiggøre, vil komme til at foreligge, naar Lovforslagene er udarbejdet og forelægges den høje Rigsdag. Det ærede Medlem behøver neppe at være i den Grad ivrigt optaget af at skaffe Venstres Presse Stof til Angreb allerede nu; det faar den saamænd i den Udstrækning, den behøver det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte paa samme Maade, om man var afskaaret fra at drøfte Toldforslag. Nej, naturligvis er man ikke det. Man er ikke afskaaret fra at drøfte noget som helst, der har Sammenhæng med det Arbejdsprogram, som foreligger. Men jeg forstaa ærlig talt ikke, lige saa lidt som mit Partis Ordfører gør det, det ærede Medlems Interesse for den Sag. Efter at den er sænket ned i Ubemærketheden under megen Højtidelighed fra det konservative Folkepartis Side, ved jeg ikke, hvorfor den pludselig interesserer saa stærkt. Navnlig forstaa jeg ikke det ærede Medlems Interesse for Socialdemokratiets gamle Lovforslag om Kriseforanstaltninger, som det konservative Folkeparti den Gang stemte imod. Tør jeg spørge: Er det ærede Medlem kommet paa bedre Tanker, vil de Herrer eventuelt stemme for et saadant Forslag?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Til det rejste Spørgsmaal om Told svarede i Virkeligheden den højt-ærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ens, for de svarede overhovedet ikke. Det er tomme Ord og Gaaen hen over Tingene, som man mener at kunne affærdige Sagen med, den Sag, som dog skulde antages at have nogen Alvor for de Folk, der har fremsat den paa talrige Vælgermøder. Men Realiteten synes uomtvisteligt at være den, at Socialdemokratiet i den Retning intet vil eller intet maa udrette. Man skyder sig ind under, at andre heller ikke har udvist saa stor Iver. Hvad kommer det dog Tingen ved? Lad hver klare for sig. (Afbrydelse fra Ministerpladserne: Det er Dem, der spørger!). Jeg spørger Socialdemokratiet, om de Løfter, de gav paa Vælgermøderne, var alvorligt ment eller ikke. Mine Løfter er saa sandelig alvorligt ment. (Statsministeren [Staaung]: Hvad er der blevet ud af dem?), Hvad der er blevet ud af dem? Ja, naar en Ting ikke gennemføres, kan Grunden dertil være den, at de, der gerne vil gennemføre den, ikke har